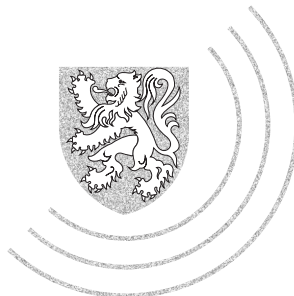

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

10 juli 2003

VOORSTEL VAN TIJDELIJK DECREET

– van de heer Eddy Schuermans c.s. –

houdende een waarborgregeling voor ondernemingen die het slachtoffer zijn van een poging tot inbraak, een inbraak of een overval, en een steunmaatregel voor veiligheidsinvesteringen

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door de heer Guy Sols en mevrouw Veerle Declercq**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Jan Laurys, Eddy Schuermans, Paul Van Malderen ;

de heren Frans De Cock, Didier Ramoudt, Guy Sols, Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Jan Penris, Roland Van Goethem ;

de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

Mevrouw Veerle Declercq ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;

de heren Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André Moreau, Jul Van Aperen ;

de heren Jean Geraerts, Miel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heren Carlo Daelman, Leo Peeters ;

de heer Jos Stassen ;

de heer Jan Loones.

---

*Zie :***1582** (2002-2003)

– Nr. 1 : Voorstel van tijdelijk decreet

– Nr. 2 : Verslag over hoorzitting

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme heeft op 3 april, 6 mei en 15 mei 2003 het voorstel van tijdelijk decreet besproken van de heer Eddy Schuermans c.s. houdende een waarborgregeling voor ondernemingen die het slachtoffer zijn van een poging tot inbraak, een inbraak of een overval, en een steunmaatregel voor veiligheidsinvesteringen.

Na de toelichting door de indieners op 3 april 2003, besliste de commissie om over het voorstel van tijdelijk decreet hoorzittingen te organiseren. Deze vonden plaats op 6 mei 2003. De algemene en artikelsgewijze bespreking, gevolgd door de stemming, vond plaats op 15 mei 2003.

I. Toelichting door de indieners

Namens de indieners licht de heer Eddy Schuermans het voorstel van tijdelijk decreet toe.

Ondernemers worden geconfronteerd met allerlei vormen van onveiligheid : diefstallen, inbraken, ramkraken, overvallen. Het gevolg hiervan is dat de verzekeringspremies sterk stijgen. Ondernemers die al een aantal malen het slachtoffer zijn geworden van een overval, kunnen soms zelfs geen nieuwe verzekering meer afsluiten. Vooral bij juweliërs is de situatie ernstig. Daarnaast kampen ondernemers ook met hoge kosten voor veiligheidsinvesteringen om zichzelf, hun onderneming, maar ook hun personeel en klanten te beschermen.

Het decreet voorziet in twee verschillende, complementaire zaken : een waarborgregeling voor banken die kredieten verlenen aan dit soort ondernemingen en de mogelijkheid voor de regering om op basis van een uitvoeringsbesluit steun te verlenen aan ondernemingen die willen investeren in veiligheid.

De voorgestelde maatregelen zijn niet volledig nieuw. In de federale programmawet 2003 wordt in een fiscale stimulans voorzien voor ondernemingen die investeren in veiligheid. Het gaat om eenzelfde soort fiscale aftrek als deze die geldt voor investeringen in energiebesparende maatregelen.

De waarborgregeling heeft als doelstelling dat ondernemingen die door inbraken of ramkraken getroffen worden, sneller en gemakkelijker opnieuw aan krediet geraken. Een getroffen onderneming moet vaak vanaf nul herbeginnen, terwijl ze vaak kredieten heeft lopen bij de bank. Het is dus

een bijkomende last. Bovendien is het voor KMO's sowieso moeilijk geworden om nog aan kredieten te komen, als gevolg van de strenge Bazel II-normen die de banken moeten volgen. De oplossing hiervoor is dat de Vlaamse overheid zich borg stelt voor bedrijven die bij de bank aankloppen voor de wedersamenstelling van het bedrijfskapitaal dat als gevolg van een inbraak of overval geheel of gedeeltelijk verloren is gegaan.

Steun voor veiligheidsinvesteringen, het tweede luik van het decreet, kwam uitvoerig aan bod bij de bespreking van het decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid. Dergelijke steun is mogelijk in het kader van de minimis-verordening 69/2001 van de Europese Commissie, waarin steun tot 100.000 euro aan ondernemingen wordt toegestaan voor een maximumduur van 3 jaar, ongeacht het doel. In het voorstel worden veiligheidsinvesteringen voor maximum 50 percent gesubsidieerd. De regering kan achteraf door uitvoeringsbesluiten vastleggen aan welke criteria een onderneming moet voldoen om in aanmerking te komen voor dergelijke steun.

Tenslotte merkt de heer Schuermans op dat de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, zich tijdens de bespreking van het decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid in de plenaire vergadering herhaaldelijk positief uitliet over een dergelijke maatregel. (*Hand.* VI. Parl. PLEN-Nr. 30, 22 januari 2003, p. 6). Minister Van Mechelen heeft verduidelijkt dat het voor hem onaanvaardbaar is dat ondernemers hun activiteit stilleggen omdat ze zich niet meer kunnen verzekeren. De minister was ook de mening toegedaan dat op de diverse bestuursniveaus een inspanning ter zake moest worden gedaan. Ondernemers moeten toch worden gestimuleerd om te investeren in veiligheid. Volgens de minister zou een tijdelijke maatregel kunnen volstaan, die los kan worden gezien van het decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid.

II. Algemene bespreking

De heren Mathieu Boutsen en Roland Van Goethem sluiten zich bij het voorstel aan.

Mevrouw Veerle Declercq heeft in principe geen bezwaren tegen het voorstel, maar vindt de term 'veiligheidsinvesteringen' vrij vaag. Het is niet duidelijk hoe ruim dit begrip geformuleerd wordt. Ze stelt zich vragen bij de financiële consequenties van het decreet. De heer Schuermans repliceert dat precies daarom het decreet aan de Vlaamse rege-

ring de bevoegdheid geeft om de toekenning van steun van bepaalde criteria afhankelijk te maken, met het oog op de financiële beheersbaarheid. Een analoge aanpak werd gevolgd tijdens de dioxinecrisis.

De heer Marc van den Abeelen pleit ervoor om veiligheidsinvesteringen niet via een subsidiesysteem, maar via fiscale maatregelen te stimuleren. Subsidiëring is nooit lineair en houdt altijd een zekere discriminatie in. Het probleem van de ondernemers die geen verzekering meer kunnen afsluiten, moet men regelen met de beroepsfederatie van de verzekeringsondernemingen. Het heeft echter geen zin om aan individuele ondernemers een individuele waarborgregeling aan te bieden : enkel een algemene waarborgregeling heeft nut.

De heer Schuermans merkt op dat de procedure om steun toe te kennen aan veiligheidsinvesteringen identiek is aan deze voor bijvoorbeeld investeringen in milieuvriendelijke maatregelen. Hij ziet dan ook niet in waarom men specifiek voor veiligheidsinvesteringen een uitzondering zou moeten maken. De voorgestelde waarborgregeling is een kopie van de regeling die ten tijde van de dioxinecrisis werd afgesloten, waarbij de overheid een protocol afsloot met de banksector. Deze werkwijze heeft toen zijn nut bewezen en er is geen enkele reden om ze niet opnieuw toe te passen. Bovendien kan zulk een waarborgregeling worden getroffen binnen het Vlaams bevoegdheidsniveau.

De heer Schuermans merkt nog op dat dit soort veiligheidsinvesteringen niet opgenomen is in de uitvoeringsbesluiten op het decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid, omdat het geen investeringen zijn voor een heroriëntering of een uitbreiding van het bedrijf. De bedoeling van dit voorstel van decreet is om tijdens een overgangperiode van ongeveer twee jaar de bedrijven de mogelijkheid te geven de, onder andere door de verzekeringssector opgelegde, veiligheidsinvesteringen uit te voeren.

De heer André-Emiel Bogaert stelt dat tijdens de bespreking van het ontwerpdecreet op het economisch ondersteuningsbeleid inderdaad lang is gediscussieerd over het al dan niet in aanmerking komen van dit soort investeringen voor steun. Daarover was er in de commissie een duidelijk meningsverschil tussen een brede en een enge interpretatie van de decretale regels.

De heer Bogaert zegt dat hij de indruk heeft dat dit voorstel in feite is geïnspireerd door de noden van twee specifieke sectoren, namelijk de juweliers

en de merkkledingszaken. Hij is van oordeel dat met dit voorstel een precedent zou worden geschapen, waarbij bepaalde sectoren zouden bevoordeeld worden door zulk een tijdelijk decreet dat andere parameters en voorwaarden hanteert dan het basisdecreet op het economisch ondersteuningsbeleid. Hij heeft de indruk dat dit voorstel is ingegeven door een zeker electoraal opbod, gezien de actualiteitswaarde van de veiligheidsproblematiek in die twee sectoren.

De heer Bogaert vraagt zich ook af of de voorgestelde regeling de actuele problemen zal oplossen.

De heer Roland Van Goethem verklaart dat dit voorstel van decreet een aanvulling en verbetering is van het decreet op het economisch ondersteuningsbeleid. Er kan hier geen sprake zijn van electoraal opbod, omdat het wil tegemoetkomen aan een acuut maatschappelijk probleem, namelijk de nood die veel handelaars voelen om zich tegen de toenemende criminaliteit te beveiligen.

De heer Schuermans ontkent dat dit voorstel op maat van enkele specifieke sectoren werd geschreven. Bovendien zijn de juweliers en de verkopers van merkkledij niet de meest getroffen handelaars. De elektro-winkels zijn het grootste slachtoffer van inbraken en overvallen. Het voorstel is wel een aanvulling op het decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid, die een specifieke regeling uitwerkt voor de actuele veiligheidsproblematiek.

Vlaams minister van economie, buitenlands beleid, buitenlandse handel en huisvesting, Jaak Gabriëls verduidelijkt dat in de wetgeving op de expansiesteun, die in 1993 is gewijzigd, oorspronkelijk dit aspect was opgenomen, maar dat het er later op basis van de Europese richtlijnen uit geschrapt is. De minister is van oordeel dat het beveiligingsaspect nu wel in de regeling kan worden geïntegreerd, mits het een onderdeel is van een volledig dossier.

De minister zegt ook uit de hoorzitting begrepen te hebben dat de verzekeringssector zelf geen voorstander is van het "solidariseren" van de te verzekeren risico's.

De minister wijst er nog op dat de door de heer Schuermans geciteerde reactie van minister Van Mechelen dateert van voor het federale niveau bepaalde maatregelen had goedgekeurd. Ondertussen zijn een aantal zaken gewijzigd.

De minister verklaart dat het decreet op het economisch ondersteuningsbeleid moet worden be-

schouwd als een kaderdecreet dat tot doel heeft te komen tot een transparant flankerend beleid. Het kan niet de bedoeling zijn buiten dat decreet specifieke regelingen decretaal uit te werken voor bepaalde sectoren. Dat zou de beoogde transparantie niet ten goede komen. In dat kader heeft het dus weinig zin om zulk een specifiek tijdelijk decreet aan te nemen.

De veiligheidsinvesteringen kunnen binnen een breder investeringspakket worden opgenomen voor de call van KMO's. Nu de adviesprocedure aangaande de getroffen maatregelen bijna achter de rug is, moet het mogelijk zijn om de eerste call in het najaar van 2003 te organiseren en dan kan worden gezien wat er precies binnen dat breder kader mogelijk is.

Inzake waarborgregeling kan de vraag worden gesteld in welke mate het opportuun is een specifieke regeling te maken voor ondernemingen die het slachtoffer zijn van een poging tot inbraak, inbraak of overval. De door het voorstel beoogde doelstelling kan volgens de minister perfect worden geïntegreerd in het vernieuwde waarborgsysteem dat op dit ogenblik wordt uitgewerkt. De betreffende bepaling in het voorstel van decreet is dus in feite overbodig. De minister merkt hierbij ook op dat de bestaande waarborgregeling door de vorige Vlaamse regering niet aan de Raad van State was voorgelegd, wat het waarschijnlijk nodig maakt om de teksten grondig te herzien. Maar dit zal volgens de minister in de loop van het najaar in orde komen.

De minister verduidelijkt ook dat er, om in orde te zijn met de Europese regelgeving, zal moeten worden afgestapt van een 100 percent waarborg. Voor Europa is 80 percent het maximum. Als men het voorliggende voorstel bij de Europese instanties wenst in te dienen via de minimis-regeling, moet toch worden verduidelijkt dat de sectoren transport en voeding uitgesloten zijn. Volgens de minister is de minimis-regeling ook niet de aangewezen piste om overheidssteun op te baseren. Het gaat om een bedrag van maximaal 100.000 euro gedurende drie jaar, dat aan een bedrijf kan worden gegeven. De minimis-regeling moet duidelijk als een uitzondering worden beschouwd, waarbij het om beperkte bedragen gaat.

De minister herhaalt ook dat het federaal niveau een bijkomende inspanning heeft gedaan om veiligheidsinvesteringen fiscaal te bevorderen, door een extra aftrek. Ook is het de bedoeling dat het federaal Participatiefonds een nieuwsoortige lening zal aanreiken voor investeringen op het vlak van veiligheid.

Samengevat stelt de heer Gabriels dat de meerwaarde van het voorliggende voorstel beperkt is. De veiligheidsinvesteringen zijn immers niet uitgesloten in de vernieuwde regelgeving op het economisch ondersteuningsbeleid. De enige meerwaarde zit in een specifieke waarborgregeling voor die veiligheidsinvesteringen, maar ook dit wordt in feite overbodig gezien de vernieuwde waarborgregeling die op dit ogenblik wordt uitgewerkt. De minister is dus van oordeel dat het niet opportuun is dit voorstel aan te nemen.

De heer Didier Ramoudt is van mening dat de markt zichzelf hoe dan ook regelt. Zo heeft de auto-industrie ingespeeld op het probleem van de auto-diefstallen, omdat anders de verzekeraarbaarheid van auto's in het gedrang zou komen. Hetzelfde zal volgens de heer Ramoudt onder druk van de verzekeringssector gebeuren voor de risicobedrijven.

De heer Jan Penris stelt hiertegenover dat ook middenstanders die niet tot een risico-sector behoren het slachtoffer kunnen zijn van een soort van criminele schade, bijvoorbeeld bij straatrellen. Ook de investeringen om dit soort schade te voorkomen moet kunnen worden ondersteund.

De heer Guy Sols merkt op dat dit voorstel volgens de toelichting is ingegeven om het hoofd te bieden aan vier soorten van problemen : pogingen tot inbraak, inbraak, diefstal en ramkraak. Er zijn daarvoor twee maatregelen : een specifieke waarborgregeling en een investeringssteun van maximaal 50 percent.

De heer Sols onderkent het door de indieners gestelde veiligheidsprobleem. Het is daarom noodzakelijk dat er veiligheidsinvesteringen gebeuren, om de leefbaarheid van de handelszaken te vrijwaren. De verzekeringspolissen die de handelaars tegen dit soort risico's indekken moeten betaalbaar blijven.

De heer Sols stelt vast dat er op drie niveaus reeds remedies worden aangereikt, alhoewel er zoals de heer Ramoudt stelt, kan opgemerkt worden dat de markt ook hier zelfregulerend moet zijn en niet alle heil van de overheid moet komen. Op het federale niveau is er al een fiscale aftrek geregeld en wordt het Participatiefonds ingeschakeld. Op het niveau van het Vlaamse Gewest is er het decreet op het economisch ondersteuningsbeleid, met al zijn facetten, waarin veiligheidsinvesteringen kunnen worden opgenomen. Tenslotte speelt ook het lokale niveau zijn rol door een preventiebeleid en door politieel optreden.

De heer Sols trekt eveneens conclusies uit de hoorzitting. Uit de uiteenzetting van de vertegenwoordigers van Unizo blijkt dat die organisatie niet op de hoogte is van de oplossing van de gestelde problematiek in de buurlanden. We moeten er uiteraard over waken dat dit maatschappelijk probleem er niet toe leidt dat bedrijven in onze buurlanden een concurrentievoordeel gaan krijgen. Blijkbaar is dat niet het geval. De gestelde problematiek treft enkele specifieke sectoren, die hun veiligheidskosten kunnen doorrekenen aan de consument. Het is dan ook niet de taak van de overheid om tussen te komen in de financiering van die investeringen. Dit zou wel een punt van discussie kunnen worden indien mocht blijken dat de overheid van de buurlanden zijn handelaars fors ondersteunt voor dit soort investeringen. Op dat ogenblik ontstaat er wel een concurrentieprobleem.

Uit de hoorzitting met de vertegenwoordiger van de verzekeringssector onthoudt de heer Sols dat solidarisering van de risico's in het verleden geen succes was. De woordvoerder van de verzekeringssector bevestigde ook dat er een reële mogelijkheid is dat bepaalde sectoren zich collectief verzekeren in het buitenland. De centrale vraag is of de risico's nog verzekeraar zijn. Er kunnen handelszaken zijn die wegens de risico's voor een onverzekeraarheidsprobleem komen te staan. Maar dan kan men zich de vraag stellen of dat ook niet de schuld van die onderneming zelf is. Gaat het om een onderneming die met doorzicht handelt en die met kennis van zaken wordt geleid? De veiligheidsrisico's juist inschatten is ook een onderdeel van goed ondernemerschap. De sectoren moeten de mogelijkheid van collectief verzekeren onder ogen nemen en zelf mee instaan voor de verzekeraarbaarheid van hun ondernemersrisico's.

De verzekeringssector heeft volgens de heer Sols op de hoorzitting ook toegegeven dat er op dit ogenblik een rentabiliteitsprobleem is in de sector van de schadeverzekeringen.

De heer Sols stelt ten slotte dat dit voorstel van decreet gevaren oplevert. Het kan een precedent scheppen waarna andere sectoren specifieke steunmaatregelen gaan vragen. Daarom is zijn fractie tegenstander van dit voorstel van decreet.

De heer Bogaert is van oordeel dat de overheid wel degelijk een rol te spelen heeft. De overheid moet ervoor zorgen dat de veiligheid van zijn burgers maximaal wordt gegarandeerd. Maar dat wil nog niet zeggen dat de overheid private veiligheidsinvesteringen moet ondersteunen. Want zo zou men ook kunnen argumenteren dat private

veiligheidsvoorzieningen in residentiële villawijken door de overheid moeten worden ondersteund.

De heer Luc Martens merkt op dat er in de redenering van de VLD-vertegenwoordigers een interne tegenspraak zit. Enerzijds wordt een volledig geloof in de mechanismen van de vrije markt gepredikt, anderzijds wordt een fundamenteel wantrouwen tegenover de verzekeringssector uitgesproken. Die sector is toch een typische exponent van de vrije markt?

Bovendien is ook de houding tegenover het overheidsoptreden van de VLD-commissieleden volgens de heer Martens niet correct. Er zijn volgens hem regio's, zoals Zuid-West-Vlaanderen, waar de overheid op het vlak van veiligheidsbeleid faalt. In die regio slaagt de overheid er niet in een samenwerking met de Franse politiediensten tot stand te brengen. De redenering van de VLD is dat alle risicovolle handelszaken dan maar uit de streek moeten verdwijnen wegens dat groter veiligheidsrisico. Dat betekent dat er in die streek dan maar een economische woestijn moet ontstaan. De heer Martens zegt dat het de taak van de overheid is de randvoorwaarden te creëren opdat ook die risicobedrijven in de streek leefbaar blijven. De overheid mag dus niet onverschillig zijn. De maatregelen die in het voorstel van decreet worden voorgesteld, zijn dus een onderdeel van een remediërend overheidsoptreden.

De heer Van Goethem beaamt dat dit decreet nodig is omdat het veiligheidsbeleid van de overheid faalt. De criminaliteit mag er niet tot leiden dat er no-go areas zouden ontstaan, waar de commerciële activiteit wordt onmogelijk gemaakt.

De minister ontkent dat het criminaliteitsprobleem nog steeds groeiende is. De cijfers bewijzen dat de criminaliteit in zijn totaliteit beter wordt aangepakt en dat er op het terrein dus zeker vooruitgang is. De samenwerking tussen de korpsen te velde is een realiteit, waardoor er meer operationele agenten kunnen worden ingezet. Het is volgens de minister dan ook niet correct dit voorstel van decreet te linken aan falend veiligheidsbeleid van de overheid.

De heer Robert Voorhamme zegt dat het zijn indruk is dat dit voorstel van decreet een compensatie tracht te zijn voor het marktfalen van de verzekeringssector. Het antwoord op dit marktfalen moet eerder een solidarisering zijn, zodat risico's verzekeraar blijven. Dit voorstel deresponsabiliseert de verzekeringssector, waardoor het marktfalen wordt verergerd. De verzekeringssector gaat

nog minder geneigd zijn om dergelijke risico's te verzekeren. Het is aan de verzekeringssector om creatief genoeg te zijn om aan de reële nood aan verzekeraarbaarheid van de veiligheidsrisico's tegemoet te komen.

De heer Voorhamme is eveneens van oordeel dat voor bepaalde bedrijvigheden specifieke investeringen nodig zijn. Het voorbeeld van de banksector kan worden aangehaald, waarbij het als een normale zaak wordt beschouwd dat bankfilialen goed beveiligd zijn. Hetzelfde geldt voor risicovolle handelszaken. Als men zulk een bedrijvigheid wil ont-plooien, dan is investeren in veiligheid een onderdeel van het goede ondernemerschap. Goede ondernemingen zullen die investeringen overigens spontaan uitvoeren, omdat ze onderdeel zijn van de bedrijfsvoering. Als er nu bedrijven zijn die die investeringen niet wensen te doen en daardoor goedkoper kunnen werken, dan kunnen we van een vorm van concurrentievervalsing tegenover de goede bedrijven spreken. Het is dus zeker niet aangewezen dat de overheid dat soort bedrijven, dat in feite een slechte bedrijfsvoering heeft, dan tegemoetkomt.

Over het veiligheidsbeleid van de overheid zegt de heer Voorhamme dat er wel degelijk grote vooruitgang op het terrein is. Zo zijn er door de systematische aanpak een aantal grote bendes opgerold. Er zijn wel enkele in het oog springende probleem-punten, zoals de ramkraken door Franse bendes in het zuiden van West-Vlaanderen. Maar die probleem-punten kunnen niet veralgemeend worden voor het totaalbeeld van het veiligheidsbeleid, dat in gunstige zin evolueert.

Tenslotte is de heer Voorhamme van mening dat het voorstel van decreet onvoldoende overdacht is en dat de voorgestelde regelingen tot misbruiken zullen aanleiding geven. Zo is er in elk geval geen regeling voor een sluitende administratieve controle opgenomen.

De heer Schuermans antwoordt op de tussenkomsten.

Hij herhaalt dat de oorsprong van dit voorstel moet gezocht worden bij de bespreking van het ontwerp op het economisch ondersteuningsbeleid. Het bouwt op dit decreet voort. Bij die bespreking suggereerde minister Van Mechelen zelf om de problematiek van de veiligheidsinvesteringen afzonderlijk te behandelen en om door middel van een decreet een tijdelijke regeling in te stellen. Omdat die suggestie van de Vlaams minister van begroting zelf komt, is het niet waarschijnlijk dat

de voorgestelde regeling tot financiële avonturen gaat leiden.

Er wordt volgens de heer Schuermans bij de critici van het voorstel het beeld opgehangen alsof de voorgestelde regeling tegemoetkomt aan de problematiek van de rijke ondernemers, bijvoorbeeld in de juwelierssector. Dat is niet de bedoeling. Dit voorstel moet tegemoetkomen aan de problematiek van de veiligheidsinvesteringen bij meestal kleine ondernemers die door criminaliteit getroffen worden. Niet alleen de verenigingen van zelfstandige ondernemers, maar ook alle andere sociale partners vragen dat de Vlaamse overheid maatregelen neemt ter leniging van deze problematiek, vooral omdat er niets over voorzien is in het decreet op het economisch ondersteuningsbeleid.

Dus moest er een andere piste worden bewandeld, ook op het vlak van een waarborgregeling. Ook voor ecologische investeringen bestaat er een gelijkaardige regeling. Waarom zou het dan niet mogelijk zijn voor veiligheidsinvesteringen ?

De heer Schuermans ontkent ten stelligste dat zijn voorstel ertoe strekt verzekeringsmaatschappijen te subsidiëren. Het gaat dus niet om een correctie van marktfalen van een bepaalde sector. Het gaat essentieel om de remediëring van een groot tekort in de decretale regeling van het economisch ondersteuningsbeleid, namelijk de onmogelijkheid om op basis van het decreet, veiligheidsinvesteringen te ondersteunen.

De heer Voorhamme wijst op de bepaling in artikel drie. De voorgestelde kredietwaarborg is bestemd voor de wedersamenstelling van bedrijfskapitaal, dat door een criminele daad geslonken is. Dit is volgens de spreker een zeer typische verzekerings-aangelegenheid. Het gevolg van die bepaling zal zijn dat men zich gaat onderverzekeren voor het risico, omdat die kredietwaarborg de rest bijpast.

De heer Voorhamme zegt dat daarnaast de steunmaatregelen zullen aanleiding geven tot enorme overheidsuitgaven, als die tenvolle zou worden uitbetaald. Bepaalde goed georganiseerde sectoren zullen in de regeling een melkkoe zien. De overheid zal zich dus moeten beperken tot een bepaalde budgettaire enveloppe en maar steun kunnen betalen, zolang middelen beschikbaar zijn. Dat zal niet alleen voor een discriminatie zorgen tussen bedrijven die de steun krijgen en zij die uit de boot vallen. Het zal ook voor frustratie zorgen, omdat de overheid niet kan waarmaken wat haar eigen decretale regeling stelt. Bovendien zullen de goed georganiseerde sectoren pogen het maximum uit

de regeling te halen. De zwakkere sectoren vallen dus bijna zeker uit de boot.

De minister herhaalt nogmaals dat het decreet op het economisch ondersteuningsbeleid een kaderdecreet is, dat bovendien geharmoniseerd is met de Europese regelgeving. Europa heeft Vlaanderen verplicht voor het einde van dit jaar de oude subsidieregeling te vervangen, anders zouden alle steundossiers vervallen zijn. Het decreet heeft dit opgelost.

De voorgestelde regeling zal ook volgens de minister zijn doelstellingen niet bereiken. Dus heeft het geen zin dit voorstel goed te keuren.

Over de waarborgregeling zegt de minister nog dat in de toekomst de bank zal bepalen of een bepaalde investering goed is vanuit bedrijfsmatig oogpunt. De overheid zal dat dus niet meer uitzoeken. Dat is uitdrukkelijk zo in het decreet op het economisch ondersteuningsbeleid bepaald. Een door de bank als goed beoordeeld investeringsdossier, komt in aanmerking voor de waarborgregeling.

De heer Sols verduidelijkt zijn standpunt verder. Hij gaat er ook van uit dat het veiligheidsbeleid van de federale overheid vruchten begint af te werpen. Voor zijn fractie staat in een goed functionerende vrije markteconomie tegenover ondernemersvrijheid ook responsabilisering van de ondernemers. Hij stelt dat, in tegenstelling tot wat de heer Schuermans beweert, de voorgestelde regeling vooral ten goede zal komen aan ondernemingen in de sector van de luxeproducten. Die sector moet dus door een zelfregulering worden gereponsabiliseerd. Bovendien, zelfs met de moeilijkheden die de verzekeringssector op dit ogenblik kent, is er geen sprake van onverzekerbaarheid en kan een solidarisering van de risico's een oplossing bieden. Dat bleek ook uit de hoorzitting.

De heer Schuermans antwoordt dat hij die verzekerbaarheid in twijfel trekt en dat in de hoorzitting duidelijk is gezegd dat de verzekeringssector ervan overtuigd is dat de solidarisering niet werkt. Bovendien ontkent hij dat het voorstel expliciet op de sector van de luxeproducten is gericht. De grootste slachtoffers van criminaliteit zijn de tabakshandelaars en de elektro-zaken. Hij herhaalt tenslotte dat dit voorstel tot stand is gekomen op voorzet van de meerderheid bij monde van minister van begroting Van Mechelen.

Minister Gabriëls ontkent ten stelligste dat minister Van Mechelen instemt met de regeling die de heer Schuermans voorstelt. Het standpunt van de

Vlaamse regering is steeds geweest dat de problematiek kan geregeld worden in het kader van een geïntegreerd dossier. Een expansiedossier wordt gescreend op verschillende criteria. Als veiligheidsinvesteringen één van de aspecten in het dossier is en dus volledig in het dossier geïntegreerd, dan zal dat in zijn geheel voor expansiesteun in aanmerking komen.

III. Stemming

Gezien het voorstel niet wordt geamendeerd, wordt het geheel van het voorstel ter stemming gelegd. Het voorstel wordt verworpen met 7 stemmen voor en 8 stemmen tegen.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Guy SOLS

André-Emiel BOGAERT

Veerle DECLERCQ